

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal — Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for Work and Pensions przeciwko Łucji Czop (C-147/11), Margicie Punakovej (C-148/11)

(Sprawy połączone C-147/11 i C-148/11) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo stałego pobytu — Świadczenia z zakresu pomocy społecznej — Piecza nad dzieckiem — Okresy pobytu ukończone przed przystąpieniem państwa pochodzenia do Unii)

(2012/C 331/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secretary of State for Work and Pensions

Strona pozwana: Łucja Czop (C-147/11), Margita Punakova (C-148/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal — Wykładnia art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) — Prawo pobytu obywatelki polskiej, która przybyła do Zjednoczonego Królestwa przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, po akcesji wykonywała działalność na własny rachunek przez okres krótszy niż rok i sprawuje pieczę nad dzieckiem, które rozpoczęło naukę w szkole powszechnej po zakończeniu okresu wykonywania działalności na własny rachunek

Sentencja

Artykuł 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że przyznano w nim osobie rzeczywiście sprawującej pieczę nad dzieckiem pracownika migrującego lub byłego pracownika migrującego, które to dziecko pobiera naukę w przyjmującym państwie członkowskim, prawo pobytu na terytorium tego państwa, podczas gdy wspomnianego artykułu nie powinno się interpretować w ten sposób, że przyznano w nim takie prawo osobie sprawującej rzeczywistą pieczę nad dzieckiem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek.

Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i

członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że obywatel Unii będący obywatelem państwa członkowskiego, które niedawno przystąpiło do Unii Europejskiej, może na podstawie tego przepisu powołać się na prawo stałego pobytu, jeżeli zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez nieprzerwany okres pięciu lat, którego część miała miejsce przed przystąpieniem tego pierwszego państwa do Unii Europejskiej, o ile zamieszkiwał zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/38.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens, Gilbert Georges Henri Mittler, Jean Paul François Caroline Votron przeciwko Hendrikusowi Cornelisowi Kortekaasowi, Kortekaas Entertainment Marketing BV, Kortekaas Pensioen BV, Dirkowi Robbardowi De Katowi, Johannesowi Hendrikusowi Vischowi, Euphemii Joannie Bökkerink, Laminco GLD N-A, Ageas NV, dawniej Fortis NV

(Sprawa C-170/11) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 — Współpraca w dziedzinie uzyskiwania dowodów w sprawach cywilnych i handlowych — Przedmiotowy zakres stosowania — Przesłuchanie przez sąd państwa członkowskiego zamieszkałego w innym państwie członkowskim świadka będącego stroną postępowania przed sądem krajowym — Możliwość wezwania strony w charakterze świadka do właściwego sądu według prawa państwa członkowskiego, do którego należy ten sąd)

(2012/C 331/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens, Gilbert Georges Henri Mittler, Jean Paul François Caroline Votron

Strona pozwana: Hendrikus Cornelis Kortekaas, Kortekaas Entertainment Marketing BV, Kortekaas Pensioen BV, Dirk Robbard De Kat, Johannes Hendrikus Visch, Euphemia Joanna Bökkerink, Laminco GLD N-A, Ageas NV, dawniej Fortis NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174, s. 1) — Zakres stosowania — Przesłuchanie przez sądy niderlandzkie świadków, będących również stronami postępowania przed sądem krajowym, którzy nie są rezydentami Niderlandów — Wewnętrzne prawo procesowe

Sentencja

Przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych, a zwłaszcza jego art. 1 ust. 1, powinny być interpretowane w ten sposób, że sąd właściwy jednego z państw członkowskich, który zamierza przesłuchać w charakterze świadka stronę zamieszkałą w innym państwie członkowskim, jest uprawniony w celu dokonania takiego przesłuchania do wezwania strony do stawienia przed nim i do jej przesłuchania zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego należy ten sąd.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH przeciwko Sunstar Deutschland GmbH, dawniej John O. Butler GmbH

(Sprawa C-308/11) (¹)

(Dyrektywa 2001/83/WE — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Artykuł 1 pkt 2 lit. b) — Pojęcie produktu leczniczego wedle funkcji — Definicja pojęcia działania farmakologicznego)

(2012/C 331/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH

Strona pozwana: Sunstar Deutschland GmbH, dawniej John O. Butler GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Wykładnia art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) zmieniona dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. L 136, s. 34) — Kwalifikacja produktu jako produktu leczniczego — Płyn do płukania jamy ustnej zawierający 0,12 % chlorheksydyny — Pojęcie „działania farmakologicznego”

Sentencja

1) Artykuł 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że dla celów zdefiniowania pojęcia działania farmakologicznego w rozumieniu wskazanego przepisu można wziąć pod uwagę definicję owego pojęcia zawartą w wytycznych opracowanych wspólnie przez służby Komisji oraz przez właściwe władze państw członkowskich w sprawie odgraniczenia dyrektywy 76/768 dotyczącej produktów kosmetycznych od dyrektywy 2001/83 dotyczącej produktów leczniczych.

2) Artykuł 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27 powinien być interpretowany w ten sposób, że aby można było uznać, iż dana substancja ma działanie farmakologiczne w rozumieniu tego przepisu, nie jest konieczne, by doszło do współdziałania pomiędzy molekułami, z których się ona składa, a składnikami komórkowymi ciała osoby stosującej substancję, wystarczające może być natomiast współdziałanie owej substancji z jakimkolwiek składnikiem komórkowym obecnym w ciele osoby stosującej substancję.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Legfelsőbb Bíróság — Węgry) — Gábor Tóth przeciwko Nemzeti Adó — és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-324/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 9 — Pojęcie „podatnik” — Prawo do odliczenia — Odmowa — Zasada neutralności podatkowej — Wystawca faktury wykreślony z rejestru podmiotów prowadzących jednoosobowo działalność gospodarczą — Wystawca faktury, który uchybił obowiązkowi zgłoszenia swych pracowników organowi podatkowemu — Obowiązek podatnika upewnienia się o zgodnym z prawem zachowaniu się wystawcy faktury wobec organu podatkowego)

(2012/C 331/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Legfelsőbb Bíróság